

І знову десь на обрїях помалу
Розгойдує незримі хтось кадила
І си́нявою стеле, як бувало...
І знову моя Осінь десь ходила.

І знову десь під банею блакиті,
Як в церкві голубій паникадила,
Берези золотіють своїм віттям...
І знову моя Осінь десь ходила.

І знову десь між листям рябино́вим —
Сліди, мов од кривавого кропила...
У синяві — у золоті — у крові,
І знову моя Осінь десь ходила.

Прага, 1925

Текст надається за збіркою « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Поезії різних років.